

пишиш, чи сме та забравили. Един ден не са минава да ви не спомине[м]. На обят сложат да едем, по[р]третит[е] срещу нас, думат [им] „Бате, заповядай да едем“. Така да знайш, а не чи сме ви забравили. И заради колкото сти лири турски проводили, [в]сички сме приели, ер геч тюрчаса¹⁴⁻¹, и ви сам писал и сам благодарен на Бога, чи ма и дарил сас таквас рожба за старинити. Кату чи имам свой диген¹⁴⁻² сас кирия¹⁴⁻³, та ми дохождат лирите на таксим¹⁴⁻⁴, а пак тий от вас. Бог да ви подарява сос здрави и сос пичал[б]а и сос далак живот, [и] щото желаеш да стигаш и да наредваш. Ачи дано и нас Бог пожувуи да са видим лично, [а] не сал сас по[р]трети. Дето гледам тай са моля на Бога ката дневно. И така, оставам в надежда да ни са отговорит[е] по-скору пак. Как[то] ний са зарадвам[и] и да посрещним Воскресение сас радос[т], чи ни про-водихти лирит[е], така и вий да са зара[д]вате барим сос писмото н[и], ако не сос някуи армаган. И фтори път напиши малко немски думи от една балгарск[а], а не кату чичувата си Вълюва песен да ни са потсмиваш. Ас никоги не вервам никому чи бил зададен, но кату брат свиди [ми] са едино[у]тробн[и]о братец.

1872, априлие фтору,
ваш татку Димитар
Стоянов

[Остриани в лявото поле:] Да поздравит[е] Г[осподин] господин Николча Цянюв⁵⁴, и Г[осподин] Друмюв, и Г[осподин] Михаила и прочия. Млогу ми са посвиде покойни[я] Димит[ъ]р. Как ви похваляваши завала.¹⁴⁻⁵ Най-сетни и на Кушбунар¹⁴⁻⁶ да са видим. Кату ги видех, сякам чи видех вас, тай са зарадвах тогас, и тай си додах весел на селу.

[Адрес на гърба - с различен почерк:]
Чрез грижата [на] Г-н Божила Йованов⁵⁵ у Ца[ри]град за
[С почерк на Димитър Ст. Кехайов:]
до господин Вьсиля Димитр[ов] Стоянов в Браила

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 271, л. 1. Автограф.

№ 15

1872 април 30, Тулча.

Писмо от Васил Т. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Тулча, Априлие 30, [1]872

Господин Вьсиле Д. Стоянов,

В Браила

Любезней ми братофчет ида да ви са отговоря на чес[т]ноту, коету приех вренно, но